

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 14 - 20 septembrie 2014

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455; Pr. Ionuț: 0766/250.417

Rugăciune la Sfânta Cruce

Doamne Isuse Cristoase, dulce Mântuitorul sufletului meu, mărturisesc înaintea Ta, întru această zi a răstignirii Tale, în care ai pătimit și ai luat moarte pe Cruce pentru păcatele noastre, că eu sunt cel ce Te-am răstignit cu păcatele mele cele multe și cu fărădelegile mele cele rele. De aceea mă rog bunătații Tale celei nemărginite, ca să mă faci și pe mine părtaș sfintelor Tale Patimi, cinstitelor răni și morții Tale celei de viață făcătoare, pentru ca să mă învrednicesc, prin darul Tău, să câștig și eu asemenea Ție, pentru dragostea Ta, precum Tu cel milostiv le-ai răbdat pentru mântuirea mea, întărindu-mă pururea cu aceeași putere și răbdare ce ai avut când Te-au răstignit.

De aceea întărește-mă, Doamne, ca să pot ridica cu bucurie de astăzi înaintea Crucii Ta cu deplina pocăința, întristarea morții Tale sa o simt, precum au simțit o Preasfânta Ta Maica, ucenicii Tăi și mironosițele femei. Și-mi trezește simțirile mele cele sufletești, ca să cunoască moartea Ta, precum ai făcut de Te-au cunoscut și zidirile cele neînsuflețite, care s-au mișcat la răstignirea Ta; cum Te-a cunoscut tâlharul cel credincios și, rugându-Ți-se, l-ai primit în Rai.

Dă-mi, Doamne, și mie, tâlharului celui rău, darul Tău, precum ai dat atunci aceluia, și iartă păcatele mele pentru sfintele Tale Patimi, și mă primește prin pocăință împreună cu el în Rai, ca un Dumnezeu și ziditor ce-mi ești. Asemenea fă cu toți creștinii, vii și morți, precum se roagă Ție în toate zilele Sfânta Biserică și le lasă lor toate păcatele și-i învrednicește pe ei de împărăția Ta și să vadă lumina Ta și să mărească slava Ta. Mă închin Crucii Tale, Cristoase și zic către dansa: „Mărire ei pentru dragostea Ta.”

În înmulțește-mi, Doamne, ostenele, ispitele și durerile, dar să-mi înmulțești împreună și să-mi prisosești și răbdarea și puterea, ca să pot răbda toate câte mi s-ar întâmpla. Pentru că recunosc că sunt neputincios de nu mă vei întări, orb de nu mă vei lumina, legat de nu mă vei dezlega, fricos de nu mă vei face îndrăzneț, rău de nu mă vei preface în bun, pierdut de nu mă vei ierta, rob de nu mă vei răscumpăra cu bogata și dumnezeiasca Ta putere și cu darul Sfintei Tale Cruci, căreia mă închin și o măresc acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(...)Crucea lipsă

Se spune că un preot era asaltat de nemulțumiți: de contabilul parohiei, care se plângea că cei mai mulți nu lasă decât monede la chetă; de responsabilul cu cateheza, iritat că nu are suficiente resurse pentru a ține orele; de dirijorul corului, agitat că nu găsește vocile de care are nevoie pentru o armonie perfectă. Duminica următoare, credincioșii au văzut că de pe altar lipsea crucea. Au început să se întrebe: de ce? Răspunsul nu a întârziat să apară. Preotul i-a anunțat: “Crucea, după cum știți, este un simbol al sacrificiului lui Cristos pentru mântuirea noastră. Este de asemenea un simbol al propriului nostru sacrificiu pentru Domnul și pentru Biserica Sa.”

“Am descoperit însă cu tristețe că puțini dintre noi facem sacrificii adevărate. Crucea a devenit doar un ornament de pus pe altar, lipsind din inimile multora dintre noi. Puțini sunt cei dispuși să își sacrifice timpul și interesele personale pentru Biserică. Așa că m-am gândit să iau crucea de pe altar, căci este doar un banal simbol. Privind la altar în această dimineață, nu vedeți crucea. Sper ca aceasta să vă amintească de faptul că crucea trebuie să fie în inimile voastre, în dăruirea voastră, în slujirea pe care i-o aduceți Domnului și Bisericii Sale. Crucea de pe altar nu are nici un sens dacă nu este prezentă și în viețile noastre.”

Comunismul a avut mare succes la tineri provocându-i să ducă o viață dură și în competiție. La intrarea în asociația tinerilor comuniști avea loc un astfel de dialog: “Știi ce te așteaptă?”, întreba comunistul. “Da, știu”, spunea tânărul aspirat. “Frig, foame, sfidare, abuz, închiisoare, boli și moarte”, continua comunistul. “Da, știu”, răspundea tânărul. “Sunt gata. Le voi îndura pe toate.”

Noi, creștinii, avem motivele corecte pentru o astfel de viață de sacrificiu, dar ne lipsește spiritul comuniștilor. Am devenit saturați de iubirea de confort și de viața fără probleme, încât nu mai avem vigoarea necesară pentru a fi combatanți. Însă singurul creștinism care poate spera să cucerească lumea este creștinismul cu crucea în inimă. Să ne întrebăm deci dacă nu cumva crucea lipsește din viețile noastre... dacă nu cumva crucea a devenit un simplu ornament, o podoabă exterioară. Mai este ea simbolul sacrificiului nostru pentru Cristos? Dacă nu ne dăruim, dacă nu slujim, nici cruce nu avem. (...)